

- »Kakšna mravlja?«
 »Je šla, šla, sem šel pa še jaz.«
 »Mravlja je šla domov, ti pa od doma — in to ni prav, to se ne smel« je huda mama.
 »Pa konjček je kriv.«
 »Zakaj pa konjček?«
 »Sem se ga ustrašil, ko je šel prav k meni.«
 »Pa bi stekel v hišo!«
 »Saj sem, pa ni bila naša.«
 »To bi že moral vedeti.«
 »Pa kužek je kriv.«
 »Zakaj kužek?«
 »Me je hotel pojesti, sem šel pa po stopnicah gor.«
 »Oh, Blažek, Blažek!« (Dalje.)

Marijin vrtec.

Cerknica. Častiti gospod urednik Angelčka! Dovolite, da Vam pred odhodom v šole — odhajam namreč v škofijsko gimnazijo v št. Vid — napišem par vrstic.

V nedeljo, dne 20. avgusta t. l. smo imeli pa mi otroci Marijinega vrtca svoj tabor. To nas je bilo! Nad tisoč! Prišli so iz bližnjih Begunj, Rakeka, Unca, Grahovega in daljnih Blok, največ pa nas je bilo iz Cerknice. Zbirali smo se pred zgodovinsko lipo na glavnem cerkniškem trgu. Kako lepo je bilo videti na okrašenih vozovih prispele številne bratce in sestrice! Odkorakali smo v župno cerkev Matere božje, kjer so nam blagoslovili praporčke. Po petih litanijah, pri katerih je bilo slišati skoraj samo otroške glasove, se je razvila dolga procesija k bližnji podružnični cerkvi sv. Roka, ki je precej velika, a je bila takrat premajhna. Odrasli, ki jih je bilo tudi veliko, so morali ostati kar zunaj na prostem. Gospod spiritual Koretič iz Ljubljane so nam v svojem krasnem govoru podali vsa sveta navodila, kako se moramo obnašati otroci Marijini. Po božji besedi je sledila naša. Na okrašenem odru ob cerkvi smo glasno povedali, kdo smo in kako iskreno ljubimo nebeško Mater. — Ljudje so dejali, da smo prav dobro nastopili. — Po prejetem okrepčilu — malinovec in štrukelj sta bila — pa kar nismo hoteli še iti domov, kar naprej bi bili radi še tam ostali in se igrali. Najlepša zahvala gospodu kaplanu Kovačiču za ves trud in delo in tudi vsem spoštovanim darovalkam in darovalcem za želodčne dobrote. — Vdani Marijan.